

7. Конституанта – Всесоюзний референдум, Всеукраїнське опитування, Галицький референдум 1991 року. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://constituanta.blogspot.ru/2011/02/1991.html>

Совтан Юлія Василівна, курсант 2-го курсу ННІ №1 НАВС

Науковий керівник: Тихомиров Д.О. доцент кафедри теорії держави та права НАВС, кандидат юридичних наук

СУЧАСНІ ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВИ

Механізм держави — це система всіх державних організацій, які здійснюють її завдання і реалізують функції. Соціальне призначення держави виконується її механізмом, який складається з органів держави, державних підприємств і державних установ, які, в цілому, називаються державними організаціями.

Частина державних організацій наділяється владними повноваженнями, тобто правом видавати загальнообов'язкові рішення і вимагати та контролювати процес їхнього виконання, що використовуються для здійснення управління у суспільстві з метою реалізації завдань і функцій держави. Ця частина механізму держави називається апаратом держави.

Державні підприємства і державні установи — це такі організації, які під керівництвом державних органів (апарату держави) практично здійснюють функції держави у сфері виробничої діяльності, безпосередньо пов'язаної зі створенням матеріальних цінностей (державні підприємства — завод, фабрика, хлібопекарня), чи діяльності, пов'язаної зі створенням нематеріальних цінностей (державні установи — школи, театри, музеї, лікарні). Державні підприємства й установи, як складові частини системи державних організацій, тобто механізму держави, являють собою організовані державою трудові колективи робітників і службовців на чолі з призначеним державою і діючим на основі єдиноначальності відповідальним керівником. На відміну від державного апарату, зміст діяльності державних підприємств полягає у створенні матеріальних цінностей, задоволенні суспільних інтересів, здійсненні інших економічних функцій. Державні установи займаються невиробничою діяльністю і покликані задовольнити суспільні інтереси у сфері охорони здоров'я, наукових досліджень, проектування, освіти тощо.

Державні установи й організації відрізняються від державних органів тим, що вони не мають владних повноважень, тобто не є носіями державної влади. Вони відрізняються від державних органів також своєю, тільки їм притаманною, організаційною структурою, характером повноважень. Так, адміністрація підприємства чи установи здійснює управлінські функції виключно у сфері своєї діяльності в рамках конкретного підприємства чи установи, у той час, коли владні повноваження державного органу поширюються на невизначене коло осіб. Пам'ятаючи відмінність між державними організаціями й установами та державними органами, необхідно мати на увазі, що їх не можна протиставляти одне одному, вони є складовими механізму держави, і власне державний апарат, тобто система державних органів, у процесі здійснення державного керівництва забезпечує практичну реалізацію функцій держави, завдяки діяльності підприємств і установ, якими він керує.

Найактуальнішою є модернізація системи МВС. Адже тепер до Міністерства внутрішніх справ входять не тільки правоохоронні органи, але й Національна гвардія, Державна міграційна служба, Державна прикордонна служба, Державна служба з надзвичайних ситуацій і відповідно Національна поліція. Це все елементи механізму держави.

Ці всі підрозділи підконтрольні МВС, тобто дане підзаконні нормативно-правові акти міністерства є обов'язковими для виконання всіма вищезгаданими структурними елементами.

Стосовно Національної поліції кардинально змінилася її структура. Вона керується новоприйнятим Законом України «Про Національну поліцію». Створено та реформовано безліч підрозділів. Також ліквідовано такі елементи МВС як ДАІ і т.д.

Принципово змінилася система органів місцевого самоврядування, оскільки наша держава, оскільки вона з відносно децентралізованої стала абсолютно децентралізованою. В 2015-2016 роках внесені зміни до Закону України про місцеве самоврядування. Ланка, яка з'єднувала владу територіальних громад з центром ліквідована, в результаті розширено повноваження влади на місцях, створено нові посади. Внесені зміни до Конституції України щодо децентралізацію влади.

2016 року прийнятий Закон України «Про державну службу», де змінено штатний склад працівників державної служби, а саме категорії посад, що відповідно вплинуло на розподіл їх функціональних обов'язків.

Зареєстровано законопроект щодо такого органу, як Державне бюро розслідувань. Згідно із законодавством, "Державне бюро розслідувань є центральним органом виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів, віднесених до його компетенції (напр. виявлення, розкриття, припинення і розслідування злочинів, пов'язаних з діяльністю організованих груп та злочинних організацій; виявлення, розкриття і розслідування випадків катування та інших злочинів, пов'язаних з жорстоким, нелюдським або таким, що принижує гідність, поводженням або покаранням, вчинених працівниками правоохоронних органів)".

Відносно новоутвореним органом можна вважати Національне антикорупційне бюро, статус якого встановлено Законом України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 2014 року. Згідно з цим законом Національне антикорупційне бюро України є державним правоохоронним органом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових. Оскільки в сучасних умовах корупція є однією з найважливіших і найглобальніших проблем в нашій країні, від роботи вищезгаданого органу залежить не тільки ефективне функціонування державного апарату, але й економічне життя країни, адже завданням Національного бюро є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці.

Плануються зміни щодо статусу Антимонопольного комітету – Закон України, що регулюватиме діяльність комітету буде «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», згідно з яким уповноваженим органом є Антимонопольний комітет України.

Отже, механізм держави не може залишатися незмінним протягом років, зважаючи на те, що наша держава розвивається, з'являються і змінюються суспільні відносини, які потребують регулювання і контролю з боку держави. Створення нових елементів механізму держави свідчить про те, що проводиться аналітична робота щодо ефективності роботи вже існуючих органів, і як результат відбувається їх реформування, ліквідація або створення нових, які регулюють сфери життя суспільства, які також постійно змінюються.

**Чижова Ніна Валентинівна студентка
1-го курсу ННІН№4 НАВС
Кіровоградське відділення
Науковий керівник: Тихомиров Д.О.
доцент кафедри теорії держави та
права НАВС, кандидат юридичних
наук**

ДВУХЕЛЕМЕНТНА СТРУКТУРА НОРМИ ПРАВА

Важливим питанням для теорії права є структура правової норми оскільки її будова має значиму роль як у правотворчості так і в правозастосовній діяльності. Законодавець зобов'язаний сформулювати у тексті нормативно-правових актів всі необхідні елементи, що встановлені нормою права; особа яка реалізує норму права у формі застосування повинна знайти необхідні йому елементи і реалізувати їх, а правореалізатор має знати наслідки порушення тих чи інших норм.

Відповідно до традиційного розуміння структури норми права можна назвати мікроструктурою, порівнюючи її зі структурою усієї системи права, яку можна визначити як макроструктуру.

Структура норми права - це її внутрішня будова. До структурних елементів норми права ставляться:

- *гіпотеза* - частина норми, що вказує на фактичні обставини, при настанні яких варто виконати встановлене правило;
- *диспозиція* - частина норми, що містить саме правило поведінки, що вказує на права та обов'язки сторін у регульованому відношенні;
- *санкція* - частина норми, що передбачає заходи примусового впливу, застосовувані до порушників даного правила поведінки.

В діючих нормативних актах важко знайти статтю, яка поєднала б всі три елементи правової норми. У повсякденній практиці, як правило, логічне тлумачення норми права зустрічається рідко. Потреба у цьому виникає лише при вирішенні юридичних спорів або при підготовці та прийнятті нових нормативних актів.

У зв'язку з цим серед юристів, що займаються проблемами структури правових норм, існує позиція, що норма права складається з двох частин. Цю позицію підтримували ще деякі представники дореволюційної науки. Так, Н.М. Коркунів вважав, що «кожна юридична норма складається звичайно з